

Zij die meer doen dan wat verwacht wordt

In *Gewone helden* brengt Katrien SCHAUBROECK een filosofisch erbetoon aan vrijwilligers

- Katrien Schaubroeck doceert filosofie aan de Universiteit Antwerpen
- Vrijwillig zet ze zich in bij Domo, vzw voor opvoedingsondersteuning
- Ze onderzoekt in haar boek waarom vrijwilligerswerk zoal goed is

Jozefien VAN HUFFEL

Negen jaar geleden was Katrien Schaubroeck (36) voltijds bezig met het afwerken van haar doctoraalscriptie. „Ik zat dag in dag uit voor de computer en had amper contact met echte problemen. Iets moest me uit die tunnel trekken”, zegt ze. Dat ‘iets’ werd een folder van Domo vzw, dat vrijwilligers inschakelt om elke week tijd door te brengen met kwetsbare gezinnen. Toen de organisatie vorig jaar een kwarteeuw bestond, zei Schaubroeck toe een boek te schrijven over Domo en vrijwilligerswerk. „Ik ontdekte dat heel wat mensen er net als ik mee starten in een periode dat ze zich niet helemaal goed voelen, dat ze iets missen”, zegt ze.

„Ik had niet verwacht dat ik vrienden zou worden met mensen die een totaal ander leven leiden”

Het boek biedt een filosofische blik op vrijwilligerswerk. „Dat bleek een lacune. Filosofen dachten tot nu toe niet of nauwelijks systematisch na over het onderwerp”, zegt Schaubroeck. „Toch zag ik meteen een aantal aanknopingspunten. Zowat iedereen is het erover eens dat vrijwilligerswerk goed is, maar op welke manier is het dat dan? Moreel filosoof Harry Frankfurt stelde dat een betekenisvol leven niet begint bij je verstand gebruiken, zoals veel collega's stellen, maar bij de omgang met de zaken die ons omgeven en die we belangrijk vinden. Politiek filosoof

Martha Nussbaum ziet de samenleving dan weer als verbonden door liefde, waar ook vrijwilligerswerk onder kan vallen.”

Schaubroeck doopte haar boek *Gewone helden*. „Een held zou je kunnen definiëren als iemand die meer doet dan hij moet doen. Voor mij hoeft dat niet spectaculair of mediageniek te zijn”, zegt ze. „Vrijwilligers doen iets wat niet van hen verwacht wordt en waar niemand hen toe kan verplichten. Dat onderscheidt vrijwilligerswerk van ander goed gedrag, zoals de waarheid vertellen of je belofte nakomen, want dat is niet optioneel. Bovendien redden vrijwilligers net zo goed levens. Soms letterlijk, zoals bij De zelfmoordlijn, en soms figuurlijk, wanneer ze het leven van anderen menswaardiger maken.”

Naast filosofische bespiegelingen bevat *Gewone helden* ook interviews met vrijwilligers van Domo. „Zij gebruiken geen dure woorden. Ze zeggen dat ze toch tijd hadden of dat ze zich wilden ontplooiën”, weet Katrien Schaubroeck. „Ze hoeven echter niets te benoemen, ze tonen het al. Ik hoop vooral dat ze zich herkennen in wat ik schrijf. De samenleving, de overheid en de media zou ik echter wel willen aanzetten om dieper na te denken over vrijwilligerswerk. Het blijft onderbelicht.”

Zelf vond Schaubroeck in vrijwilligerswerk de betekenis die ze zocht. Bracht het haar echter ook iets onverwachts? „Het kan hard klinken, maar ik had niet gedacht dat er echte vriendschap zou ontstaan met mensen die een totaal ander leven leiden”, zegt ze. „Ik had een kloof verwacht, maar ontdekte vooral raakpunten. Er ontstaat niet enkel wederzijds respect, maar ook warme bekommernis. Zonder Domo had ik geen vrienden die een hoofddoek dragen of van een uitkering leven. Op die manier kan vrijwilligerswerk ook een tegengif zijn tegen veralgemeningen.”

Katrien Schaubroeck, *Gewone helden. Een kleine ethiek van het vrijwilligerswerk*, Acco Uitgeverij, Leuven, 2016, 120 blz., 18,50 euro, 978 94 6292 766 7.

Jessie Provoost (links) en Sofie Ternest, trotse ontwerpers van deze jas. © Martine Croonen

Die broek zit als gegoten

Jessie PROVOOST en Sofie TERNEST ontwikkelen ‘slimme’ kleding

Martine CROONEN

De hal van Jessie Provoost (35) in Zwevezele is gevuld met kledingrekken. Het is donderdag. De dag waarop ze samen met Sofie Ternest (31) plannen maakt voor hun bedrijf So Yes, dat via een webwinkel kledij aanbiedt voor mensen met een beperking. „Als ergotherapeuten in AZ Delta in Roeselare ondervinden we dagelijks hoe lastig kledingstukken kunnen zijn op de weg naar zelfstandigheid”, zegt Sofie Ternest. Het tweetal ging op onderzoek en ontdekte dat het aanbod aan aangepaste, betaalbare en stijlvolle kledij uiterst beperkt is.

„Het idee om samen een zaak te beginnen, groeide een flink jaar geleden”, zegt Ternest. „Jessie en ik vullen elkaar aan. Zij is trendbewust en prospecteert, ik houd me bezig met de webwinkel en de administratie van So Yes.”

„Met onze kledinglijn willen we niet enkel mensen met een fysieke beperking, maar ook patiënten met reuma of parkinson tegemoetkomen”, zegt Jessie Provoost. „Op basis van de behoefte van de patiënt en het advies van de zorgverlener werken we een concept uit. We kiezen een model en een stof en laten een patroon maken. Het prototype gaat, zodra goedgekeurd door het testpubliek, in productie. Winst of massaproductie streven we niet na en de kledij moet prijsvriendelijk blijven. Dat betekent weliswaar fabricage in het buitenland, maar we zien streng toe op de arbeidsomstandigheden: geen kinderarbeid en een gezond werkklimaat.”

„Soms is het tot zes keer herbeginnen”, lacht Jessie Provoost, „want we zijn kritisch en willen dat het prototype perfect is. Het comfort van makkelijk aan- en uitkleden is daarbij belangrijk, maar ook de stijl. Rolstoelgebruikers, vaak nog jong, willen af van die trainingsbroek. Bij de keuze van de stof houd ik bovendien rekening met de kwaliteit en onderzoek ik of de stof onderhoudsvriendelijk en krimpvrij is en vooral fijn aanvoelt.”

Sofie Ternest haalt enkele broeken van de haak. Een stoffen broek met gevormd zitvlak, een jeans met hoge taille en brede elastiek in de heup, langere pijpen of een diepe rits voor makkelijk sonderen. Elke broek voldoet wel aan een of andere specifieke behoefte. Sinds kort breidde So Yes de collectie uit met gewatteerde jassen, voorzien van een magneetrits. Een jas in twee delen met een ruguitsparing om het probleem van lastige mouwen te omzeilen en een broek die een beenapparaat bedekt, zijn in de maak. „We willen voortdurend innoveren, leggen ons oor te luisteren bij zorgverlener én patiënt, en overwegen studenten in te schakelen die onderzoek doen

naar de noden. Omgekeerd adviseren wij mensen graag vanuit onze ervaring. Wederzijdse feedback is heel belangrijk”, klinkt het.

Voor de fotosessies haalt het duo ook mensen met een beperking voor de lens. „Dat vraagt tijd en energie, maar het geeft hen zelfvertrouwen”, meent Ternest.

„So Yes slurpt veel tijd op, maar het werd een passie”, zeggen de moeders van twee. „De positieve reacties en het plezier samen iets te ontwikkelen, geven ons energie. We kijken nu uit naar verdelpunten, want klanten willen graag passen, hoewel we gratis terugzenden aanbieden. En wie in de buurt woont, zoek ik graag zelf op”, zegt Jessie Provoost.

Advertentie

Katrien Schaubroeck met zoon Ingmar. „Vrijwilliger zijn haalde me uit de tunnel van mijn proefschrift.” © Jozefien Van Huffel

Nergens zo goed als thuis

Ontvang uw gratis informatiepakket

Makkelijk en veilig de trap op
Met een thyssenkrupp traplift

Bel gratis

0800 94 365

www.tk-traplift.be

- Duitse degelijkheid en 60 jaar ervaring van de marktleider
- Een traplift op maat, met installatie aan muur- of leuningzijde
- Adviseurs en installateurs uit uw buurt, met een Service 24/7

Wil u de voordelen van de lift zelf uitproberen?
We organiseren graag een 'testrit' bij een klant in uw buurt.

engineering.tomorrow.together.

thyssenkrupp